

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 4 og 13 i direktiv 2008/98/EF⁽¹⁾, sammenholdt med 6., 8., 28., og 31. betragtning hertil, til hinder for en national primær lovgivning og den hertil knyttede sekundære gennemførelseslovgivning — såsom artikel 35, stk. 1, i lovdekret nr. 133/2014, ophøjet til lov nr. 164/2014, og Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri af 10. august 2016, offentliggjort i Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana (Den Italienske Republiks officielle tidende) nr. 233 den 5. oktober 2016 — hvorefter det kun er de forbrændingsanlæg, der er nævnt i bilagene til og tabellerne i nævnte dekret, der kvalificeres som strategiske infrastrukturer og installationer af særlig national interesse, der gennemfører et integreret og moderne system for håndtering af kommunalt og lignende affald, og som sikrer en national egenkapacitet, når henses til, at lignende anlæg, der behandler affald med henblik på genbrug og genanvendelse, ikke har opnået en tilsvarende anerkendelse af den nationale lovgiver til trods for, at disse to metoder rangerer højere i det i nævnte direktiv omhandlede affaldshierarki?

Subsidiært, og såfremt dette ikke er tilfældet, er artikel 4 og 13 i direktiv 2008/98/EF til hinder for en national primær lovgivning og den hertil knyttede sekundære gennemførelseslovgivning — såsom artikel 35, stk. 1, i lovdekret nr. 133/2014, ophøjet til lov nr. 164/2014, og Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri af 10. august 2016, offentliggjort i Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana nr. 233 den 5. oktober 2016 — hvorefter anlæg til forbrænding af kommunalt affald kvalificeres som strategiske infrastrukturer og installationer af særlig national interesse med henblik på dels at forbygge og undgå fremtidige traktatbrudssøgsmål for manglende gennemførelse af de EU-retlige bestemmelser, som finder anvendelse på denne sektor, dels at reducerer andelen af affald, der ender på deponeringsanlæg?

2) Er artikel 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 og 12 i direktiv 2001/42/EF⁽²⁾, også sammenholdt, til hinder for anvendelsen af en national primær lovgivning og den hertil knyttede sekundære gennemførelseslovgivning — såsom artikel 35, stk. 1, i lovdekret nr. 133/2014, ophøjet til lov nr. 164/2014, og Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri af 10. august 2016, offentliggjort i Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana (Den Italienske Republiks officielle tidende) nr. 233 den 5. oktober 2016 — hvorefter premierministeren ved dekret kan opjustere kapaciteten for eksisterende forbrændingsanlæg og fastsætte antallet, kapaciteten for og den regionale placering af kommende forbrændingsanlæg med energiudnyttelse af kommunalt og lignende affald, som i overensstemmelse med formålene om særskilt indsamling og genanvendelse skal opføres for at dække visse tilbageværende behov og for gradvist at genoprette den socioøkonomiske balance mellem forskellige nationale områder, uden at det i den nationale lovgivning foreskrives, at bestemmelserne om strategisk miljøvurdering i direktiv 2001/42/EF skal finde anvendelse under udarbejdelsen af den plan, som fremgår af nævnte dekret?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19.11.2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312, s. 3).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27.6.2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197, s. 30).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Italien) den 7. maj 2018 — Lavorgna Srl mod Comune di Montelanico m.fl.**

(Sag C-309/18)

(2018/C 268/29)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lavorgna Srl

Sagsøgte: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola og Comune di Trivigliano

Præjudicielt spørgsmål

Er de fællesskabsretlige principper, herunder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet samt princippet om frie varebevægelser, princippet om etableringsfrihed og princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, som omhandlet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), samt de heraf afledte principper, såsom ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om gensidig anerkendelse, proportionalitetsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, som er omhandlet i direktiv 2014/24/EU⁽¹⁾, til hinder for anvendelsen af en national lovgivning som den italienske, der følger af artikel 95, stk. 10, sammenholdt med artikel 83, stk. 9, i lovdekret nr. 50/2016, hvorefter manglende særskilt oplysning af arbejdskraftomkostningerne i det økonomiske bud i en udbudsprocedure for tildeling af offentlige kontrakter under alle omstændigheder medfører udelukkelse af tilbudsgiveren, uden at tilbudsgiveren indrømmes muligheden for supplerende eller uddybning af forelagte bevisligheder, også i tilfælde, hvor pligten til særskilt oplysning ikke er blevet specificeret i udbudsmaterialet, selv om budet ud fra et indholdsmæssigt synspunkt opfylder minimumsomkostningerne til arbejdskraften, i øvrigt i overensstemmelse med en til dette formål afgivet erklæring fra tilbudsgiveren?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94, s. 65).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 11. maj 2018 — straffesag mod Emil Milev

(Sag C-310/18)

(2018/C 268/30)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Tiltalt i straffesagen

Emil Milev

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national retspraksis, hvorefter opretholdelsen af tvangsforanstaltningen »varetægtsfængsling« (fire måneder efter den sigtedes anholdelse) er betinget af tilstedeværelsen af »begrundet mistanke«, forstået som en ren »umiddelbar« konstatering af, at den sigtede kan have begået den pågældende strafbare handling, forenelig med artikel 3, artikel 4, stk. 1, andet punktum, artikel 10, 16. betragtning, fjerde og femte punktum, og 48. betragtning til direktiv 2016/343⁽¹⁾ samt artikel 47 og 48 i [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder]?

Eller, hvis det ikke er tilfældet, er en national retspraksis, hvorefter »begrundet mistanke« forstås som en stor sandsynlighed for, at den sigtede har begået den pågældende forbrydelse, forenelig med ovennævnte bestemmelser?

- 2) Er en national retspraksis, som pålægger den ret, som skal træffe afgørelse om en anmodning om ændring af en allerede vedtaget tvangsforanstaltning i form af en »varetægtsfængsling«, at begrunde sin afgørelse uden at sammenligne såvel diskulperende som belastende beviselementer, selv om den sigtedes forsvarer har fremført argumenter herom — og hvor den eneste grund til denne begrænsning er, at dommeren skal forblive upartisk i tilfælde af, at denne sag vil blive tildelt ham med henblik på realitetsbehandling — forenelig med artikel 4, stk. 1, andet punktum, artikel 10, 16. betragtning, fjerde og femte punktum, og 48. betragtning til direktiv 2016/343 samt artikel 47 i [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder]?